

Església de Sant Miquel de la Mosquera

Sant Miquel és l'església d'Encamp de més ús. No destacarà mai pels seus valors barrocs, però té un interior totalment eclèctic que reflecteix d'alguna manera l'esperit de l'Encamp contemporani.

Aquesta església data probablement de la fi del segle XVI. Apareix per primera vegada en un document parroquial l'any 1611. És una petita església d'estructura rectangular parcialment excavada a la roca. Sobre el mur de la façana principal s'alça un campanar d'espada d'arc de mig punt (semicircular). Les parets i la volta estan decorades amb pintures murals i es conserva un interessant retaule dedicat a sant Miquel Arcàngel i sant Joan Baptista, possiblement del segle XVI.

Aquesta església es pot relacionar amb el nucli de la Mosquera al segle XVIII, que era el que tenia més devots dels cinc que formen la parròquia.

El valor d'aquesta capella rau en el fet que és un testimoni de la religiositat popular i institucional dels segles XVII i XVIII.

Poble Encamp

Parròquia Encamp

Adreça Carrer de Sant Miquel de la Mosquera, s/n

Tipus de bé: Església

Estil Arquitectura religiosa d'època barroca

Datació Segle XVI i s. XVIII

Secció a l'inventari general Primera, béns d'interès cultural

Classificació Monument

Data protecció 2003-07-16

Descripció Església sufragània de la parroquial d'Encamp que probablement data del final del segle XVI (data d'instal·lació del retaule), i que apareix per primera vegada al registre parroquial l'any 1611. L'edifici original va ser ampliat l'any 1769.

És una església de planta rectangular i d'estructura molt senzilla parcialment excavada a la roca (sector sud). Els murs de la capella són de pedra lligada amb morter de fang i una part està relligada amb ciment. Una de les façanes està rebaixada per deixar més pas lliure al carrer. La coberta és de fusta i llosa i és a dues aigües.

La porta es troba a la façana nord-est, on també hi ha dues petites obertures rectangulars de poc més d'un pam. A la façana principal, a la part baixa, hi ha dues finestres rematades amb un arc rebaixat fet de pedra tosca i, per damunt, n'hi ha una altra de rectangular. Sobre el mur de la façana principal (nord-oest) s'alça un campanar d'espadanya d'arc de mig punt. A l'interior, la coberta de la nau és de volta escarsera, tret de l'absis que és de volta de canó. El soler i part de les parets estan revestits de fusta. A l'altar major es conserva un retaule dedicat a sant Miquel Arcàngel i a sant Joan Baptista.

Al segle XIX, la decoració interna de la capella fou modificada i el pintor Josep Oromí de la Seu va fer-hi unes pintures murals. Es tracta d'un tremp damunt de guix. Els motius són senzills en l'absis i més treballats a la volta. Com és habitual en aquest artista, la composició de les pintures integra l'altar barroc en un conjunt escenogràfic dominat pels tons ocres.

El 1974 es va refer la teulada i el 2006 es van restaurar per darrer cop les pintures de Josep Oromí.